

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/52/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200695
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200695.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu

JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: N. I., C., zastúpený: JUDr. Andrejom Kolárikom, advokátom, Hviezdoslavovo námestie 14, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor, (pôvodne Katastrálny úrad v Trenčíne, resp. Správa katastra v Trenčíne), Piaristická 25, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 92/2010-VSÚ-2 zo dňa 07. augusta 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/133/2012-34 zo dňa 05. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/133/2012-34 zo dňa 05. júna 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 92/2010-VSÚ-2 zo dňa 07. augusta 2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 140 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Andrej Kolárik, advokát, Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) žalobu žalobcu zamietol a nepriznal mu právo na náhradu trov konania. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 92/2010-VSÚ-2 zo dňa 07.08.2012, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie vedúceho služobného úradu, Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 26/2012-VSÚ zo dňa 28.05.2012. Týmto prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 04.02.2008 (deň, kedy sa žalobca mal dopustiť porušenia služobnej disciplíny), ďalej len zákon č. 312/2001 Z.z. z dôvodu závažného porušenia služobnej

disciplíny. Porušenia služobnej disciplíny sa mal žalobca dopustiť dňa 04.02.2008 tým, že v automatizovanom informačnom systéme katastra nehnuteľností (AIS KN), v súbore popisných informácií katastrálneho operátu (WISKN) k.ú. V. položkou výkazu zmien č. 14/2008 zrušil bezdôvodne celkovo 15 listov vlastníctva, čím narušil integritu údajov katastra o evidovaných nehnuteľnostiach, o právach k nim a o ich vlastníkoch a spôsobil tým pochybnosti o správnosti, aktuálnosti a vierohodnosti údajov katastra. Tento skutok bol posúdený ako závažné porušenie služobnej disciplíny podľa vnútornej smernice služobného úradu - Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 5/2006 zo dňa 31.10.2006.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že vo veci bol spoľahlivo zistený skutkový stav v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok). Prvostupňový správny orgán doplnil dokazovanie a odstránil nedostatky vytýkané Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) v rozsudku sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011. Prvostupňový správny orgán upovedomil žalobcu listom zo dňa 04.04.2012, že pokračuje v konaní o skončení jeho služobného pomeru a súčasne ho vyzval na predloženie dôkazov, resp. na predloženie návrhu na vykonanie dôkazov. Žalobca však nenavrhoval žiadne dôkazy. Prvostupňový súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaný nepreukázal, že žalobca sa dňa 04.02.2008 dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu a že uvedený skutok nemôže byť hodnotený ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu obsahuje označenie veci, o ktorej prvostupňový správny orgán rozhodol, ako aj ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol, výrok rozhodnutia je jasný, zrozumiteľný a skutok, ktorý je považovaný za závažné porušenie služobnej disciplíny je uvedený tak, že niet pochyb, aké konanie žalobcu je považované za závažné porušenie služobnej disciplíny.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/133/2012-34 zo dňa 05.06.2013 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté administratívne rozhodnutia zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. V dôvodoch uviedol, že rozhodnutia žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu boli posudzované najvyšším súdom už dvakrát. V oboch prípadoch najvyšší súd žalobcovi vyhovel (1Sžo/125/2009-75, 8Sžo/253/2010).

Podľa názoru žalobcu žalovaný nevykonával dokazovanie v súlade s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011, keďže neskôr vykonané dôkazy nijakým spôsobom nevypovedajú o tom, že sa skutok stal tak, ako ho žalovaný uvádza. Žalovaný tiež nezabezpečil jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že listy vlastníctva skutočne vymazal žalobca svojím zavineným konaním. Podľa názoru žalobcu, žalovaný nesprávne posúdil intenzitu konania, ktoré bolo posúdené ako dôvod na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Žalovaný zrušil štátnozamestnanecký pomer žalobcu ku dňu 14.03.2008, t.j. viac ako 4 roky spätne, čo nezodpovedá ustanoveniam § 40 ods. 4 a § 44 vtedy platného zákona č. 312/2001 Z.z.

Nevyhnutným zákonným predpokladom okamžitého zrušenia štátnozamestnaneckého pomeru je zavinené konanie zamestnanca. Zodpovednosť za zavinenie je subjektívna, a teda žalobcovi musí byť jednoznačne preukázané, že sa predmetného konania dopustil on sám. Povinnosť preukázať tieto skutočnosti má výlučne žalovaný. Objektívna zodpovednosť pri okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru neprichádza do úvahy. Žalovaný sa nijako nezaoberal skutočnosťou, či žalobca v rozhodnom čase s počítačom skutočne pracoval a či to bol skutočne on, kto predmetné listy vlastníctva vymazal, a to napriek tomu, že žalobca tvrdil, že sa nedopustil konania, ktoré sa mu pripisuje a poukazoval na nedostatky v ochrane počítačov zamestnancov žalovaného pred možným zásahom zo strany tretích osôb. Dokumenty (protokoly), ktoré mali byť získané z počítača žalobcu pri jeho sprístupnení dňa 22.02.2008 sú kľúčovým dôkazom, na ktorom je postavené celé rozhodnutie žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Žalovaný neprizval žalobcu k sprístupneniu jeho počítača, pričom bol žalobca v ten deň v práci. Právo vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) žalobca nemohol efektívne uplatniť, keď nebol prítomný pri sprístupnení jeho počítača. Žalobca sa v samotnom konaní

mohol vyjadriť iba k stručnému písomnému záznamu zo sprístupnenia jeho počítača a ku skutočnostiam uvedeným v tomto zázname. Žalovaný tiež znemožnil žalobcovi, aby svoje prípadné námietky k postupu žalovaného alebo k jeho zisteniam uviedol v zázname zo sprístupnenia počítača. Týmto postupom došlo k porušeniu práva žalobcu efektívne sa vyjadriť ku kľúčovému dôkazu, na ktorom je postavené okamžité skončenie jeho štátnozamestnaneckého pomeru. Výťažky protokolov, ktoré sú podľa žalovaného stiahnuté z počítača žalobcu mohli byť podľa žalobcu vytvorené aj v inom programe, vytlačené z akéhokoľvek iného počítača, prípadne mohli byť do počítača žalobcu vnesené treťou osobou. Ak bol počítač žalobcu sprístupnený bez jeho prítomnosti v danom čase, mohol byť rovnako použitý treťou osobou aj predtým. Žiaden z dokumentov nepreukazuje, že zmeny listov vlastníctva boli vykonané z počítača žalobcu, ale iba to, že boli vykonané s použitím prístupových práv žalobcu. Zmeny mohli byť rovnako vykonané z akéhokoľvek iného počítača. Žalobca od začiatku upozorňoval na to, že u žalovaného nie je fungujúci systém zabezpečenia zneužitia počítača treťou osobou. Podľa názoru žalobcu je preto potrebné tento dôkaz považovať za zabezpečený v rozpore so zákonom, na ktorý sa v konaní neprihliada.

Dňa 03.05.2012 bola vykonaná obhliadka pracovisku žalobcu, z ktorej bola vyhotovená zápisnica. Zo žiadnych výpovedí však nevyplyva, že by žalobca v rozhodnom čase pracoval s počítačom, z ktorého malo dôjsť k vykonaniu zmeny v listoch vlastníctva. Žiadna zo skutočností nevypovedá o tom, ako došlo k výmazu listov vlastníctva a či sa tohto konania dopustil žalobca svojim zavineným konaním. Dôkazy vykonané v reakcii na závery z rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011 nevypovedajú o pomeroch na pracovisku žalobcu v roku 2008 a nijakým spôsobom nepreukazujú, že by predmetné listy vlastníctva vymazal skutočne žalobca osobne.

Najvyšší súd vo svojom rozsudku sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011 skonštatoval, že predloženie prezenčnej listiny žalobcu nemožno považovať za dôkaz o tom, že žalobca bol oboznámený so smernicami žalovaného tvoriacimi prílohu administratívneho spisu, keďže z označenia tejto prezenčnej listiny nevyplyva zameranie školenia na oboznámenie s uvedenými smernicami. Nie je zrejmé, čo bolo predmetom školenia. Žalobca poukázal tiež na výpoveď svedka S. J., ktorý ohľadom školenia o bezpečnosti informačných systémov, ktoré bolo spojené so školením o požiarnej ochrane a o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o ochrane osobných údajov, ktoré malo byť podľa jeho výpovede ukončené riaditeľkou I. po jej vstupe s poukázaním na to, že je potrebné pracovať a nie zaoberať sa zbytočnosťami. Táto svedecká výpoveď mala preukázať, že žalobca nebol riadne oboznámený s predmetnými smernicami. Výpoveď svedkyne Bc. K.A. je podľa žalobcu značne všeobecná a nič nehovorí o tom, ako prebehlo konkrétne školenie dňa 05.06.2007. Žalobca nie je povinný preukazovať, že nebol so smernicami oboznámený, ale je povinnosťou žalovaného preukázať, že žalobcu s predmetnými vnútornými smernicami riadne oboznámil.

Ku konštatovaniu o výskyte listov vlastníctva k.ú. A. dňa 26.02.2008 u žalobcu, s ktorými však nemal pracovať uviedol, že dňa 26.02.2008 žalobca čerpal už druhý deň dovolenku, a teda žiadnu prácu vo svojej kancelárii nevykonával. Tieto listy vlastníctva mohli byť počas jeho dovolenky vnesené do jeho kancelárie treťou osobou bez jeho vedomia.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím z roku 2012 zrušil štátnozamestnanecký pomer žalobcu spätne s účinnosťou k 14.03.2008, čo však nekorešponduje s ustanoveniami § 40 ods. 4 a § 44 zákona č. 312/2001 Z.z. Krajský súd nesprávne posúdil predmetnú právnu otázku, keď priznal právne účinky rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré bolo právoplatným rozhodnutím súdu zrušené ako rozhodnutie vydané v rozpore so zákonom. Právoplatne zrušený nezákonný individuálny správny akt nemôže vyvolávať právne účinky vo sfére účastníka správneho konania a nemôže ním byť ani zrušený štátnozamestnanecký pomer. Rozhodnutie žalovaného č. VSÚ 1/2008 zo dňa 18.04.2008, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 247/2008-VSÚ zo dňa 07.03.2008, ako aj neskoršie rozhodnutie žalovaného č. 92/2010-VSÚ zo dňa 02.03.2010, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. 26/2010-VSÚ, boli v rámci súdneho preskúmania právoplatne zrušené ako nezákonné. Tieto rozhodnutia tak vo sfére žalobcu nemohli vyvolať žiadne právne účinky. Teraz sú predmetom žaloby rozhodnutia žalovaného, vydané v roku 2012. Štátnozamestnanecký pomer žalobcu tak trval prinajmenšom do

30.08.2012, keď žalovaný doručil žalobcovi zatiaľ jeho posledné rozhodnutie o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Podľa názoru žalobcu nemôže byť jeho štátnozamestnanecký pomer skončený spätne k 14.03.2008 a zároveň poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) sp. zn. IV. ÚS 77/02 zo dňa 27.11.2002.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Poukázal na to, že zo žiadnych právnych predpisov nevyplýva, že žalobca mal byť prítomný pri sprístupnení svojho počítača, a teda by sa nemalo na tento dôkaz prihliadať. K výpovedi S. J. o priebehu školenia o bezpečnosti informačných systémov uviedol, že z jeho svedeckej výpovede nevyplýva, že ide práve o to školenie zo dňa 05.06.2007, ktoré bolo venované bezpečnostnému projektu informačných systémov. Podľa žalovaného sa žalobca snaží sugestívnym spôsobom podsunúť predstavu o vykonštruovaní dôvodu na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Žalovaný v konaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu postupoval v súlade so zákonom. Správne orgány oboch stupňov vykonali dokazovanie, dôkazy podrobne vyhodnotili a vyvodili z nich záver, že boli splnené podmienky pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že Katastrálny úrad v Trenčíne rozhodnutím č. 26/2012-VSÚ zo dňa 28.05.2012 ukončil štátnozamestnanecký pomer žalobcu odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. dňom 14.03.2008 z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny. Porušenia služobnej disciplíny sa mal žalobca dopustiť dňa 04.02.2008 tým, že v automatizovanom informačnom systéme katastra nehnuteľností (AIS KN), v súbore popisných informácií katastrálneho operátu (WISKN) k.ú. V položkou výkazu zmien č. 14/2008 zrušil bezdôvodne celkovo 15 listov vlastníctva, čím narušil integritu údajov katastra o evidovaných nehnuteľnostiach, o právach k nim a o ich vlastníkoch a spôsobil tým pochybnosti o správnosti, aktuálnosti a vierohodnosti údajov katastra. Tento skutok bol posúdený ako závažné porušenie služobnej disciplíny podľa vnútornej smernice služobného úradu - Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 5/2006 zo dňa 31.10.2006. Druhostupňovým rozhodnutím č. 92/2010-VSÚ-2 zo dňa 07.08.2012 bolo prvostupňové administratívne rozhodnutie potvrdené.

Najvyšší súd svojím rozsudkom sp. zn. 1Sžo/125/2009 zo dňa 18.11.2009 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/31/2008-54 zo dňa 12.11.2008, ktorým bolo rozhodnutie žalovaného č. VSÚ 1/2008 zo dňa 18.04.2008 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 276/2008-VSÚ zo dňa 07.03.2008 zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Podľa krajského súdu nebol v predmetnej veci dostatočne zistený skutkový stav, nebolo možné jednoznačne konštatovať, že žalobca vedome zrušil určitý počet listov vlastníctva, okrem iného pracoval v kancelárii s ďalšími dvoma pracovníkmi, prakticky nie je možné uzavíranie počítača aj pri minimálnom vzdialení sa z kancelárie a rovnako nebol preukázaný dôvod takéhoto konania. Najvyšší súd tiež uviedol, že predloženie prezenčnej listiny nemožno považovať za dôkaz o tom, že žalobca bol oboznámený so smernicami žalovaného, ktoré tvoria prílohu administratívneho spisu, pretože z označenia prezenčnej listiny nevyplýva zameranie školenia na oboznámenie s uvedenými smernicami.

Následne na to bolo dňa 13.01.2010 vydané rozhodnutie Katastrálneho úradu v Trenčíne č. 26/2010-

VSÚ, ktorým bol ukončený štátnozamestnanecký pomer žalobcu odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. dňom 14.03.2008 z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny. Druhostupňovým rozhodnutím č. 92/2010-VSÚ zo dňa 02.03.2010 bolo toto prvostupňové administratívne rozhodnutie potvrdené. Rozhodnutie žalovaného č. 92/2010-VSÚ zo dňa 02.03.2010 bolo rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011 zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Dôvody zrušenia vtedy videl najvyšší súd najmä v tom, že správne orgány sa riadne nevysporiadali s námietkami žalobcu, že v záznamoch predložených žalovaným sa uvádzajú rozdielne dátumy zistenia skutku, predloženie prezenčnej listiny nemožno považovať za dôkaz o tom, že žalobca bol oboznámený so smernicami žalovaného, keďže z nich nevyplýva zameranie školenia.

Po zrušení a vrátení veci najvyšším súdom vydal vedúci služobného úradu rozhodnutie č. 92/2010-VSÚ dňa 16.03.2012, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie č. 26/2010-VSÚ zo dňa 13.01.2010, keďže žalobcovi nebolo oznámené, že správne konanie vo veci vôbec začalo a nebola mu poskytnutá možnosť vyjadriť sa k veci. Dňa 04.04.2012 bolo žalobcovi oznámené, že konanie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru pokračuje. Dňa 03.05.2012 sa v budove správy katastra uskutočnila ohliadka pracoviska, na ktorom vykonával žalobca svoju prácu. Účelom dokazovania malo byť zistenie, ako prebiehal bežný pracovný deň na tomto pracovisku, akým spôsobom sa zamestnanci prihlasovali do siete a ďalšie okolnosti, za akých mohlo dôjsť k zrušeniu časti databázy, na ktorej boli evidované údaje o nehnuteľnostiach. Z formulára služobného hodnotenia žalobcu za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2007 vyplýva jeho znížená kvalita práce, čiastočné dodržiavanie etického kódexu a služobnej disciplíny. V spise sa nachádzal záznam zo dňa 23.11.2007 o miernom konflikte s vtedajšou riaditeľkou správy katastra. Riaditeľka správy katastra prikazovala žalobcovi vykonávanie činností písomnými pokynmi už dlhšiu dobu pred februárom 2008. Dňa 20.02.2008 žiadal občan SR o vyhotovenie výpisu z listu vlastníctva k.ú. V, keď bolo zistené, že požadovaný list vlastníctva bol zrušený užívateľom používajúcim prihlasovacie meno CIASIK. Následne na to bolo žalobcovi doručené upozornenie, že sa má zdržať takého konania, ktoré nie je v jeho kompetencii a zistené konanie bolo označené ako hrubé porušenie pracovných povinností. Dňa 22.02.2008 bol na Katastrálnom úrade v Trenčíne za prítomnosti žalobcu spísaný záznam z prejednávania hrubého porušenia pracovných povinností a žalobcovi bolo nariadené čerpanie dovolenky v dňoch 25. - 29.02.2008. Dňa 22.08.2008 bol podľa záznamu zo sprístupnenia počítača žalobcu, za účelom preverenia protokolárneho záznamu WISKN - za účasti riaditeľky správy katastra a spolupracovníčiek žalobcu D. V. a G. C. a Ing. K., administrátora na správe katastra, sprístupnený počítač žalobcu. V zázname je uvedené, že zásah bol vykonaný z daného počítača, ktorý v rozhodnom čase používal žalobca. Dňa 26.02.2008 boli v kancelárii žalobcu nájdené listy vlastníctva k.ú. A., hoci na nich žalobca nemal pracovať. Žalovaný preukazoval poučenie žalobcu o používaní informačného systému prezenčnou listinou zo školenia o bezpečnostnom informačnom systéme zo dňa 05.06.2007, ktoré pre správu katastra vykonal administrátor bezpečnosti informačného systému. Malo ísť o školenie zamerané na bezpečnosť informačného systému „Smernica KÚ v Trenčíne č. 2-1/2007“ zo dňa 01.04.2007. Medzi povinnosti jednotlivých užívateľov patrilo držať svoje heslá v tajnosti. V administratívnom spise sa nachádza prezenčná listina zo školenia Bezpečnostného projektu informačných systémov na Správe katastra v Trenčíne konaného dňa 05.06.2007 o 13.00 hod., na ktorej je podpísaný aj žalobca. Okrem iného sa v administratívnom spise nachádzajú: záznam zo dňa 23.11.2007 týkajúci sa neplnenia si pracovných činností žalobcu, upozornenie na hrubé porušenie pracovných povinností zo dňa 20.02.2008, záznam zo dňa 25.02.2008 o incidente týkajúceho sa poškodených originálov listov vlastníctva, kropením rozprašovačom na vodu, vyjadrenie žalobcu k upozorneniu zo dňa 01.03.2008.

Podľa § 131 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 400/2009 Z.z.) v konaní vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru začatom pred 1. novembrom 2009 sa postupuje podľa predpisov platných do 31. októbra 2009.

Podľa § 144 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. právoplatné rozhodnutia vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru podľa tohto zákona sú preskúmateľné súdom.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona č. 312/2001 Z.z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru

(ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 40 ods. 2 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: štátny zamestnanec porušil závažne služobnú disciplínu.

Podľa § 40 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. štátnozamestnanecký pomer podľa odsekov 1 až 3 sa skončí dňom uvedeným v rozhodnutí, najskôr však dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní.

Z ustanovenia § 40 ods. 4 zákona č. 312/2001 vyplýva, že štátnozamestnanecký pomer možno skončiť najskôr dňom rozhodnutia o odvolaní. V prejednávanej veci bolo rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/31/2008-54 zo dňa 12.11.2008 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžo/125/2009 zo dňa 18.11.2009 zrušené pôvodné rozhodnutie žalovaného č. VSÚ 1/2008 zo dňa 18.04.2008, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu č. 276/2008-VSÚ zo dňa 07.03.2008. V konaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu tak muselo byť vydané ďalšie rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, konkrétne č. 26/2010-VSÚ zo dňa 13.01.2010, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým správnym rozhodnutím č. 92/2010-VSÚ zo dňa 02.03.2010, ktoré však bolo tiež na základe rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/253/2010 zo dňa 24.11.2011 zrušené. Po vrátení veci najvyšším súdom žalovaný zrušil aj prvostupňové rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. Vo veci tak bolo vydané už celkovo tretie prvostupňové rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu č. 26/2012-VSÚ zo dňa 28.05.2012, v ktorom bol uvedený ako deň skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu 14.03.2008.

Vychádzajúc z ustanovenia § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. je potrebné na uvedené konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru aplikovať zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa názoru najvyššieho súdu skutočnosť, že dňa 22.02.2008 bol sprístupnený žalobcov počítač bez prítomnosti žalobcu len preukazuje, že je technicky možné, aby sa do počítača žalobcu dostala tretia osoba bez jeho vedomia. Dokumenty, ktoré boli týmto sprístupnením z počítača žalobcu získané senát odvolacieho súdu nespochybňuje, keďže pri predmetnom sprístupnení dňa 22.02.2008 boli prítomní štyria svedkovia, konkrétne riaditeľka správy katastra, spolupracovníčky žalobcu A. V. a Z.C., ako aj Ing. K., vedúci technického oddelenia. Naopak, pokiaľ je vykonávaná ohliadka, či iný dôkaz rozhodujúci pre posúdenie veci, je podľa najvyššieho súdu nevyhnutné, aby o takomto úkone bol žalobca informovaný a to o mieste, čase jeho realizácie tak, aby mohli byť pri vykonávanom úkone prítomné všetky osoby - účastníci konania, svedkovia, znalci, atď.; a to vo vzťahu k účastníkom konania za predpokladu, že o účasť prejavia záujem (bližšie pozri § 38 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb.).

Uvedené listinné dôkazy však jednoznačným spôsobom nepreukazujú, že listy vlastníctva boli vymazané práve žalobcom. Naopak doplnené dokazovanie potvrdzuje záver, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie skutku tak, ako je vymedzený vo výroku preskúmaných rozhodnutí a to, že žalobca sa mal dopustiť závažného porušenia služobnej disciplíny tým, že dňa 4. februára 2008 v automatizovanom informačnom systéme katastra nehnuteľností (AIS KN), v súbore popisných informácií katastrálneho operátu (WISKN) katastrálneho územia V. položkou výkazu zmien č. 14/2008 zrušil bezdôvodne celkovo 15 listov vlastníctva, čím narušil integritu údajov katastra o evidovaných nehnuteľnostiach, opravách k nim a o ich vlastníkoch a spôsobil tým pochybnosti o správnosti, aktuálnosti a vierohodnosti údajov katastra.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný preukázal v tomto štádiu konania len, že prišlo k neoprávneným zmenám v operáte katastra. Neuniesol však dôkazné bremeno na to, aby bolo možné ustáliť, že práve žalobca takýto skutok spáchal. Z vykonaného dokazovania nie je jednoznačne preukázané, či prišlo k vyššie uvedeným neoprávneným zásahom v operáte priamo z počítača žalobcu

alebo, či to bolo z iného počítača, po prihlásení sa neznámou osobou s prístupovými údajmi žalobcu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nepreukázal existenciu bezpečnostného školenia resp. poučenia žalobcu, obsahom ktorého by boli presné inštrukcie, akým spôsobom je možné používanie bezpečnostných prístupových údajov na prihlasovanie sa do počítača za účelom vstupu do operátu katastra, nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné vyvodiť záver, že prišlo k ich porušeniu žalobcom, čo i len z nedbanlivosti. Na podklade uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zákonom č. 312/2001 Z.z., pretože nebolo preukázané, že žalobca porušil závažne služobnú disciplínu.

S poukazom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/133/2012-34 zo dňa 05.06.2013 podľa § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil a rozhodnutie žalovaného č. 92/2010-VSÚ-2 zo dňa 07.08.2012 v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím č. 26/2012-VSÚ zo dňa 28.05.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods.7 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech právo na ich náhradu podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. Keďže si právny zástupca žalobcu v lehote podľa § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p. trovy právneho zastúpenia nevyčíslil, odvolací súd priznal žalobcovi iba náhradu trov konania, vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 70 € a zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 70 €, celkovo v sume 140 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.